

הוצאה לפועל, לשכת מסלול מזונות מחוז מרכז
תיק 528844-06-17
פסק דין מזונות
בפני כב' הרשמת גילה גדות

בקשה מספר: 68 מתאריך 12 מרץ 2023
סוג הבקשה: 988 בקשה כללית

המבקש: חייב
בעניין: זוכה

בקשת המזכירות:
תגובת החייב

החלטה

לפני תגובת החייב להחלטתי מיום 09.03.2022, החייב מבקש את כל חוזי השכירות של הזוכה ב-5 השנים האחרונות, בכדי לבחון אותם אם שילם לה ביתר.

"ברצוני לבקש את חוזה השכירות רטרואקטיבית 5 שנים אחורה בכדי לחשב את סכום התשלום המדויק עבור הזוכה. החישוב ע"פ הרשמת באחת מהחלטותיה הינו 40% ממחצית שכר הדירה בתקופת מחייתה עם בן זוגה בכתובת xxxxx. ע"פ החוזה האחרון שכר הדירה עומד על 6300 ₪, לפי חישוב הרשמת קיים הפרש של 250 ₪ לחודש ובחישוב גס עבור סך 5 השנים עומד על 15,000 ₪. לאחר קבלת החוזים נבצע חישוב מדויק ע"פ החישוב הנ"ל ואוכל לטעון כי פרעתי חלק מהחוב."

ראשית יצוין כי בהחלטה מיום 09.03.2022 הוריתי בסייפא כי יש לסגור תהליך זה ולא יוגשו בו עוד בקשות. ובכל זאת, מולי כעת בקשה נוספת של החייב בתהליך זה.

הפעם לשם קידום וייעול התיק אדרש לבקשה להבא יישקל מחיקה.

אם אכן אושרו הגדלות חוב בשנת בעבר (החייב לא הפנה להגדלה ספציפית לא בתאריך ולא בתהליך, רק טען בעלמא על הגדלות "באחת מהחלטותיה...") בין אם ההגדלה אושרה על ידי ובאם לא, בזמן שהתיק לא היה בטיפול, אזי-

ראשית, הבקשה לא הוגשה במסגרת ההליך הרלוונטי. ולו בשל כך דינו מחיקה.

אינני יושבת כערכאת ערעור על החלטות רשמים אחרים, קודמיי בטיפול בתיק, גם לא על החלטותיי שלי, כאשר הדרך החוקית להשיג על החלטות רשם ההוצל"פ קבועה בדין (סעיף 80 לחוק ההוצל"פ ותקנות 119 ו-120 לתקנות ההוצל"פ), ויש ללכת בה.

לפנים מהנדרש יובהר כי אין באמירה זו כדי לשנות מקצבת הזמנים להגיש ערעור על החלטה כזו או אחרת שניתנה בתיק, מעבר לזמן הנקבע בדין.

שכן מן המפורסמות כי: "לא ניתן לשחזר טענות בבקשות חוזרות ונישנות גם אם נושאת כותרת שונה... לו סברו המבקשים כי ההחלטות שגויות היה עליהם לערער או לבקש רשות ערעור, על

פי העניין" (רע"צ) (ת"א) 10329-06-14 דמברוס ואח' נ' בנק המזרחי טפחות בע"מ (החלטת כב' השופט משה סובל מיום 30.6.14).

זאת עוד. החייב מבקש כי אורה לזוכה להציג מסמכים שהיו רלוונטיים לפני יותר משנתיים, הוא מבקש לבחון אותם, על מנת שאם שילם לה (דאז) מעבר לחובותיו אזי הוא ידרוש החזר.

אין מדובר בבקשה כללית בסעד 988. מדובר לכאורה בטענה ע"פ סעי' 19 לחוק.

כידוע, נטל השכנוע בטענת פרעתי, על פי סעיף 19 לחוק ההוצל"פ, מוטל על החייב. מדובר בנטל ראשוני והוא אינו עובר בדרך כלל אל הזוכה, מכיוון שהמוציא מחברו עליו נטל הראיה (ראו רע"א 3149/06 בית מימון מוצרי חשמל בע"מ נ" קלינטון סחר בינלאומי 2000 בע"מ (פורסם בנבו), 1.11.2006); דוד בר-אופיר, הוצאה לפועל הליכים והלכות, מהדורה שביעית (2011), 269 (להלן: "בר-אופיר").

החייב לא מעלה טענה של ממש שיש בה כדי להביא להפיכת הנטל. וודאי לא באופן בו הוגש ונטען.

ככל שיבקש לטעון לקיזוזים, ברי כי הסמכות לדון בטענת קיזוז לא נקבעה במפורש בסעיף 19 האמור, אולם ההלכה הפסוקה קבעה כי במסגרת טענת "פרעתי" ניתן לטעון ולהוכיח גם טענת קיזוז. יחד עם זאת, הקביעה האמורה מוגבלת רק לזכות קיזוז קיימת, במאובחן מזכות קיזוז נטענת.

זכות קיזוז קיימת פירושה זכות שקיומה אינו שנוי במחלוקת, אשר הזוכה הודה במפורש בקיומה או שהמדובר בזכות חלוטה שאין הזוכה יכול לטעון כנגדה. להבדיל, זכות קיזוז נטענת הינה זכות קיזוז השנויה במחלוקת שבירורה חורג מגדר סמכותו של רשם ההוצאה לפועל הדן בבקשה בטענת "פרעתי" (רע"א 9120/07 ישראלה רוזנצוויג ואח" נ" אהרון חיים ואח" (מאגר נבו, 2008)) (עש"א (ת"א) 1874-08 קשת ניקוי יבש בע"מ נ" אומגה טיפולי טקסטיל תעשייתיים (1978) בע"מ (ניתן ביום 19/09/10. פורסם באתר נבו).

בנוסף, החייב עותר בשיהוי רב. אם ישקול הגשת טענה ב"פרעתי", לתשומת ליבו:

לא ניתן לדרוש קיזוזים בתיק הוצל"פ לתקופה של עובר לשנתיים. ככל שרוצה כן עליו להמציא אישור ביהמ"ש לכך.

כידוע, סעיף 11(ב) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) תשי"ט-1959 (להלן: "סעיף 11(ב)") מורה כדלקמן: "מזונות שלא התחילו לפעול לגבייתם תוך שנתיים לאחר התקופה שבעדה הם נפסקו, אין לגבותם אלא ברשות בית המשפט".

כב' השופטת ק' גיל נדרשה לרציונל בבסיס ההוראה בסעיף 11ב' כדלקמן (ר' תמ"ש 11529-07-16 א' ש' ק' נגד ו' ק', ניתן ביום 19.11.2016):

"בחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958 נקבעה תקופת התיישנות בת 25 שנים לביצוע פסק דין. לעומת זאת בכל הנוגע לחיובי מזונות שלא החלו לפעול לגבייתם תוך שנתיים לאחר התקופה שבעדה נפסקו, נדרש הזוכה בדן – על פי סעיף 11(ב) לחוק – לקבל אישור בית המשפט לגבייתם. הטעם לכך הינו מהותם של חיובי המזונות. מחד – הצדדים לפסק הדן בעניין חיובי מזונות אינם זרים זה לזה, אלא בני משפחה לשעבר, שיחסי אמון (אף אם חלקי ומוגבל) ביניהם ומטבע הדברים לא נשמר תיעוד ביחס לסכומים ששולמו עבור חיובי המזונות או עבור חיובים אחרים, בין על פי פסק הדן ובין בנוסף להם או על פי סיכום בין הצדדים שהתגבש בין הצדדים לאחר פסיקת המזונות. מאידך – הוסדרו הליכי גבייה ייחודיים לגבייתם, ובין היתר הליכי מאסר, העדר הגנה על פי חוק הגנת השכר, הטלת הגבלות על פי סעיף 66א לחוק ההוצאה לפועל אף מבלי שיתמלאו

התנאים הנקובים בסעיף 66ב (א) לחוק ההוצאה לפועל, אפשרות לעכב את יציאתו של החייב מן הארץ לתקופה העולה על שנה וכו', וכן נקבעה קדימות לגבייתם על פני חוב כספי רגילי.

בקשה בגין חיובים עובר לשנתיים, תוגש, ככל שיינתן אישור כב' ביהמ"ש לגבייתם, ע"פ סעי' 11(ב) לחוק תיקון דיני משפחה, תשי"ט-1959.

ור' החלטת כב' הר' אביעד איגרא, תיק 0305938127 :

11. לטעמי, פרשנות סעיף 11(ב) ברוח חוק היסוד: כבוד האדם וחירותו וכלל הפסיקה המעודכנת בעניין הסעיף האמור מחייבת לראות גם את תמונת המראה של הסעיף. כפי שמזונות שלא התחילו לפעול לגבייתם תוך שנתיים לאחר התקופה שבעדה הם נפסקו, אין לגבותם אלא ברשות בית המשפט כך מזונות שכן פעלו לגבייתם ולא שולמו, לא ניתן בחלוף שנתיים להעלות טענות ששולמו או שיש לקזזם, ללא אישור בית המשפט. מדובר בצד השני של אותו מטבע, אשר כפי שהסעיף אסר על הטיפול בהגדלה, כך גם אסר הסעיף על הקטנה בחלוף התקופה שנקבעה.

12. הנימוקים שציינה הפסיקה כאשר החילה את סעיף 11(ב) על כלל המתדיינים לרוונטים ביתר שאת בעניין הגשת טענת "פרעתי" בחלוף שנתיים. כך למשל:

א. עקרון השוויון, מחייב הרחבה זו. לטעמי, עקרון השוויון בין הצדדים מחייב כי כפי שלא יכולה הזוכה לבקש הגדלות הקודמות לשנתיים, גם אין לאפשר לחייב להעלות טענות "פרעתי" בדבר תשלום, קיזוז ושאר טענות הנכנסות להגדרת סעיף 19 לחוק ההוצאה לפועל, המתייחסים לתקופה הקודמת לשנתיים מיום שהוגשו.

עקרון השוויון הוא מנשמת אפו של המשטר החוקתי [ראו בג"צ 98/69 ברגמן נ' שר האוצר, פ"ד כג(1) 693, 698 (1969) (להלן – פרשת ברגמן)].

עקרון השוויון מהווה אבן יסוד בבניין שלטון החוק [אמנון רובינשטיין המשפט הקונסטיטוציוני של מדינת ישראל 271 (1996)], כפי שנפסק פעמים רבות [ראו, למשל, בג"צ 953/87 פורז נ' ראש עיריית תל-אביב יפו, פ"ד מב(2) 309, 332 (1988); בג"צ 10026/01 עדאלה נ' ראש ממשלת ישראל, פ"ד נז(3) 31 פס' 9 לפסק דינו של הנשיא ברק (2003); וכן ראו פרשת ברגמן].

במיוחד, לאחר חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, הוכרה הזכות לשוויון כחלק מהזכות לכבוד האדם ובכך קיבל השוויון מעמד נורמטיבי עליון [ראו, לדוגמא: בג"צ 5394/92 הופרט נ' י"ד ושס" רשות זיכרון לשואה ולגבורה, פ"ד מח(3) 353, 362 (1994); בג"צ 721/94 "אל עלי" נתיבי אויר לישראל בע"מ נ' דנילוביץ', פ"ד מח(5) 749, 760 (1994); בג"צ 6427/02 התנועה לאיכות השלטון נ' הכנסת, פסקה 40 לפסק הדין (פורסם בנבו, 11.5.06); בג"צ 1067/08 עמותת "נוער כהלכה" נ' משרד החינוך, פ"ד סג(2) 398, 427-435 (2009); חיים כהן "ערכיה של מדינה יהודית" ודמוקרטיה עיונים בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו" הפרקליט ספר היובל 9, 32 (תשנ"ד)].

אני סבור, כי דין אחד קיים להגדלת מזונות או להפחתתם והדין קובע שיש לפעול לכך בתוך שנתיים.

לא ייתכן שרשם ידון בבקשת חייב בטענת פרעתי בנוגע לעשור קודם ולפתע כאשר יתברר שבכלל נדרשת הגדלה על חוב שלא שולם באותה תקופה והזוכה לא תוכל לקבל את הסעד שלה שכן יש התיישנות ותידרש לאישור בית המשפט לעומת החייב אשר יהיה פטור מכך ללא הגבלת זמן. נראה לי כי דמו של החייב אינו סמוק יותר ויש בכך פגיעה לא מידתית בזכויות הזוכה שלטובתה ניתן פסק הדין.

ב. מקבילית הכוחות. לטעמי, הסתמכות החייב מכוח דיני ההתיישנות ותום הלב עניינה יפה גם בעניין הגשת טענת פרעתי במזונות לאחר חלוף שנתיים. לצורך העניין, זוכה הכורעת תחת נטל גידול והוצאות הילדים אשר מצליחה בין לבין לפעול בתיק ההוצאה

לפועל להגדלת החוב, יכול שמשלימה את הפער השלילי שבין הכנסותיה להוצאותיה באמצעות הלוואות המצטברות מעל ראשה. יש לזכור כי מדובר בסכומים הנדרשים לגידול הילדים לפי החלטת שיפוטית של בית המשפט. בתוך כך, לא מן הנמנע שאותה זוכה מסתמכת על רשות האכיפה והגבייה כרשות מטעם המדינה אשר תצליח להוציא לפועל את פסק הדין ולגבות עבורה את הכספים הנדרשים. לעיתים זוכה שאינה מצליחה לגבות את כספי המזונות נאלצת להסתמך על חלוקה עתידית של נכס שלעיתים מתאפשר לחלוקה רק בחלוף מספר שנים כגון בהגיע הקטין האחרון לגיל 18. על כן, כפי שנקבע כי זוכה שאינו עומד על זכותו במשך שנים ארוכות "מפיץ ריח של ויתור" [ע"א [288/95](#) ג'ורג'יט נקולא סארגי לחאם נ' נימר סלים אל-בארובי, פ"ד נד(2) 598, 623 (2000)], לטעמי גם חייב שאינו עומד על טענתו שאינו חייב במשך שנים רבות, מרים דגל לבן המודה באשמה ומוותר על זכותו להתנגד לחוב. בכך, משלים עם כך שמסרב לשלם, שאינו יכול לשלם או שצפוי לפרוע את חובו בעתיד, והזוכה אשר לא שוקטת על שמריה בעצם מסתמכת על כך שיום אחד תצליח להפרע ולקבל את זכויותיה.

ג. קושי בהוכחה. ברי, כי לא רק חייב המבקש להוכיח טענת פרעתי מתקשה אל מול הגדלה הנוגעת לחוב ישן אלא גם כאשר מוגשת טענת "פרעתי" בחלוף שנים רבות מקשה על האפשרות להגיב לטענה זו.

בפרשת ל.ש. נ' מ.ש. הובהר כי הקושי הראייתי רלוונטי ביתר שאת כאשר עסקינן בהליך מזונות. הדבר מובא אף כנימוקים לחשיבות [סעיף 11\(ב\)](#) שפורטו על ידי כב' השופטת גיל בתמ"ש (משפחה ת"א-יפ) [11529-07-16](#) א.ש.ק. נ' ו.ק. (נבו 19.11.2016) ובפסק דינו של כב' השופט סילמן בע"ר (משפחה קריות) [44163-12-15](#) פלוני נ' פלוני (נבו 17.1.2016). הנימוק העומד בבסיס העניין הוא שבשונה מהליך אזרחי שבזמן אמת נוצר אירוע מסויים וצדדים נוהגים לשמור את התיעוד לזכותם, הרי שבדיני משפחה התיעוד אינו נשמר לתקופות ארוכות בין אם קיימים יחסי אימון כלשהם ובין אם מדובר בקושי אמיתי לשמירת תיעוד לניהול שגרת חיים. לטעמי, הצד שצריך להתגונן בסופו של יום, לא יודע בזמן אמת איזה נקודת זמן או הוצאה שגרתית בגידול הילדים היא "אירוע" המצדיק תיעוד ושמירה דווקא של אותה הוצאה סדירה אשר ביום מן הימים יצטרך להתמודד עמה. על כן, הקושי להעלות טענת פרעתי על הגדלה ישנה זהה לקושי להתנגד לבקשת פרעתי ישנה שמועלית. על כן, נראה בעיניי כי לא סביר שחייב לא ישלם וימתין לשעת כושר להגיש בקשה בחלוף שנים רבות שהזוכה תתקשה להתמודד עימה.

ד. התיישנות. מעבר לאמור לעיל, יש לציין כי [בסעיף 11\(ב\)](#) נעשה צמצום מ-25 שנה שניתן לגבות פסק דין, לפי [סעיף 21 לחוק ההתיישנות](#), התשי"ח-1958, לשנתיים בלבד. ברם, טענת החייב לקיזוז אינה מהווה ביצוע פסק דין ונראה לכאורה כי בעניין זה הצמצום הנדרש לשנתיים הוא ממילא היה תחום קודם לכן לשבע שנים בלבד.

13. יש לציין כי נראה שכבר החלטות רבות ניתנו ברוח זו, כך למשל החלטת כב' הרשמת גדות בתיק (הוצל"פ נתניה) [509704-07-17](#) (נבו 1.10.2020) וכן החלטתה (הוצל"פ כ"ס) [12-00183-12-6](#) (נבו 6.2.2017).

בקשת החייב נדחית.

וכפי שציין כב' הר' איגרא:

15. יובהר, כי אין בהחלטתי זו כדי להוות סוף פסוק לטענות החייב. החלטה זו קובעת כי בשעה שתיק מזונות זועק ומשווע לטיפול ייחודי ומהיר אין אף אחד מן הצדדים רשאי לעורר טענות הנוגעות לתקופות שאבד עליהן הכלח בלשכת ההוצאה לפועל. ברם, ככל שיש טעמים מיוחדים וחריגים המצדיקים את העיסוק בתקופה הישנה חרף הטעמים המפורטים לעיל, הרי שהיתר שיפוטי של הערכאה המוסמכת לעשות כן יכול להוות התרופה להגשת טענות פרעתי במקרים המצדיקים זאת. יחד עם זאת, בירור טענת

פרעתי באופן לא סימטרי ללא היתר כאמור, יוצר פגיעה בשוויון באופן לא מידתי ולא סביר, פוגע בהסתמכות הזוכה על דמי המזונות המגיעים לה לפי הדין וכן נוגד את עקרונות ההתיישנות והשיהוי בפרט בתיקי מזונות.

ככל שמי מהצדדים אינו מיוצג-

לצורך בדיקת זכאותך לסיוע משפטי הנך מוזמן/נת לפנות למי מהגורמים הבאים :

1. האגף לסיוע משפטי במשרד המשפטים (כל המחוזות) : 1-700-70-60-44 שלוחה 4 או 0765300899 שלוחה 4.
2. תכנית שכר מצווה בלשכת עוה"ד : 1-700-505-500.
3. עו"ד דניאל מעמותת "הלב" : 052-3226910.

גילה גדון, רשמת

כ"ו אדר תשפ"ג
19 מרץ 2023

תאריך